

* * *

Подзвіння біля стін монастиря,
Немов вечірній благовіст природи...
І, сизокрила, в потьмянілі води
Схиляє свій поблідлий лик зоря.

Біліють понад лукою човни,
За ними линуть нетутешні тіні.
Година дум, гіркотний час прозріння,
Як тихо сходить місяць світляний!

[1914]